

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14394/2023
20.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Бранка Станића и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Светлана Текић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Ђорђе Калањ, адвокат из ..., ради опозива уговора о поклону, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења Апелационог суда у Новом Саду Гж 3204/22 од 02.02.2023. године, у седници одржаној 20.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против решења Апелационог суда у Новом Саду Гж 3204/22 од 02.02.2023. године, као изузетно дозвољеној

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против решења Апелационог суда у Новом Саду Гж 3204/22 од 02.02.2023. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Новом Саду П 678/19 од 24.10.2022. године, одређен је наставак поступка у овој правној ствари и наложено је парничној писарници да предмету додели нови пословни број.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Гж 3204/22 од 02.02.2023. године, усвојена је жалба тужене и преиначено решење Вишег суда у Новом Саду П 678/19 од 24.10.2022. године, тако што је одбијен предлог тужиле од 23.06.2022. године за наставак поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18, и 10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Врховни суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији тужиље као изузетно дозвољеној у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18, и 10/23). У конкретном случају тужилца је изјавила посебну ревизију против другостепеног решења којим усвојена је жалба тужене и преиначено решење Вишег суда у Новом Саду П 678/19 од 24.10.2022. године, тако што је одбијен предлог тужиље од 23.06.2022. године за наставак поступка, применом процесних одредби, а посебна ревизија се може изјавити само због погрешне примене материјалног права и под условима који су прописани чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку. Осим тога, битне повреде одредаба парничног поступка, на које се ревизијом указује, нису разлог за изјављивање посебне ревизије. Спорно правно питање везано за одредбе ЗПП-а па нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 420. ставом 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, ставом 2. да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, ставом 3. да је ревизија увек дозвољена против решења другостепеног суда којим се изјављена жалба одбацује, односно којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању жалбе изјављене против првостепене пресуде, у делу којим је одлучено о главној ствари, ставом 4. да је ревизија увек дозвољена против решења другостепеног суда којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању ревизије изјављене против правноснажне пресуде у споровима у којима би ревизија била дозвољена и ставом 5. да је ревизија увек дозвољена против решења другостепеног суда којим се одбацује предлог за понављање поступка и решења другостепеног суда којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању предлога за понављање поступка.

У конкретном случају ревизијом се побија решење којим је одлучено о предлогу за наставак поступка, а које не спада у врсту решења против кога је ревизија увек дозвољена у смислу члана 420. ст. 3, 4. и 5. ЗПП, нити је то решење којим се поступак правноснажно окончава у смислу става 1. цитираног члана, због чега ревизија изјављена против решења другостепеног суда у конкретном случају није дозвољена.

Имајући у виду да ревидент ревизијом побија одлуку о наставку поступка која не представља решење против кога се ревизија може изјавити у смислу одредбе члана 420. ЗПП, то нема места примени одредбе о дозвољености ревизије из члана 403. став

2. тачка 3. ЗПП јер се наведена одредба може применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека.

На основу изнетог, применом члана 413, у вези члана 420. став 6. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић